

světlík

Světlanekový časopis
21/2020

Slovo redakce	3
Rozhovor s	4
Deváté Proměny	6
Rybník Rosnička	11
Valentýnský ples	13
Náš kámoš	14
Tajný výlet	16
Stalo se	18
Ateliér Polňačka	22
Poděkování	24

Fotografie čísla 21
Masopust na Světlance
foto: Lenka

Slovo redakce

Dami a Damové pravi výška 20. číslo
světlik na jde tam články ve výšce
ve Zábých a další Majimast články
a budeme se sešit na nové na padě
a inspirace a na padu kupu a budu
se sešit na osobní lidi světlance
damovince a Polní a Zábých lidí
a kupu anekd a dárku a hvesd
na neby a výhledu do Ryzského
a budu se sešit na další výlet
do Korsela a všem přejeme sy
křadne a vesel a hezké a mile
usměvavé a hravé vanační svěsky
plné dárku a cukrovky a usměvu
a šedší lasky do roku 2021
Přeje člá Hlaskel Svět a maše
luší med a anekd bych sem
claj Hlami mít a šedší a lasku
a hravost mládosť a škle přejeme
ce leho vdce. Robert Bidmon, Domaš
Krasa, Lenka Rydlová. Osobní

Robert Bidmon / šéfredaktor časopisu

Rozhovor s Karlem

text: Tomáš, Petr, Jirka

foto: Tomáš

V tomto roce zavítal do našich řad pan Karel. A protože Karla ještě moc neznáme, napadlo nás položit mu pár otázek na tělo...

Líbí se ti práce na Světlance?

Ano líbí se mi tady, hlavně práce v dílnách.

Když se Vám tak líbí v dílnách, chodil byste i do Ateliéru?

No?! Možná jo. Já jsem ale kreslení neměl nikdy moc rád. Měli jsme na škole na kreslení učitelku a ta, když to nebylo podle její představy, tak dávala čtyřky. Hodně mi to zprotivila, protože já měl vždycky čtyřku.

Kam jste tedy chodil do školy?

Tehdy jsem chodil do specky. Za mě to byla zvláštní škola. Ještě jsem jezdil do učňáku do Hořic. Vyučil jsem se sedlářem.

Kdo to je sedlář? (Petr)

Sedlář pracuje s kůží. Dělá třeba

kabelky, sedačky na motorky, šije sedla pro koně, prostě všelicos. Něco si ještě pamatuji. Třeba v materiálech jsme se učili, jak se kůže louhuje a vláčnší, že jsou dva druhy kůže. Mazací a pak tvrdá.

Dělal jsi někdy svoji práci?

Když jsem původně dělal v Technolenu, tak jsem svoji práci dělal – stany a tak. Po dvou letech jsem pak dal výpověď a přešel jsem do Vigony. Dělal jsem v přádelně. To bylo někdy v roce 1989. Ve Vigoně jsem pak dělal do roku 1998, kdy jsem odešel, protože jsem neměl školení na vysokozdvizný vozík.

Všiml jsem si, že máte rozečtenou knihu. Co právě teď čtete?

Mám rozečtenou detektivku. Velkou čtyřku od Agathy Christie.

Doporučil byste nám ji?

Ano, je to klasická dobrá detektivka. Je to namáhavé čtení na logiku. Čtu ještě Hercule Poirota. Ten je ještě složitější. Poirot jde více do detailů, zatímco Velká čtyřka je spíš špionážní. Je tam taková čínská organizace, která je něco jako mafie.

Jaká je Vaše oblíbená kniha?

Nejradši vzpomínám na foglarovky. Rychlé šípy jsem četl desetkrát, snad i tisíckrát. Klidně celé dny, dokolečka.

A máte i nějaký oblíbený film nebo seriál?

Rád sleduji historické filmy. Zrovna včera jsem se díval na Hlas pro římského krále. Ze seriálů jsem si oblíbil Nemocnici na kraji města.

Díváš se na fotbal? (Petr)

Ano, dívám. Naposledy jsem se díval na zápas Lionu s Olympikem.

Milujete hokej? (Jirka)

Já jo! Hlavně NHL a pak ještě sleduju KHL. Fandím Kometě. Oblíbené mančafy v NHL jsou NY Rangers a Calgary. Mám oblíbený ještě jeden sport. NBA. Když ještě nebyla karanténa, tak jsem chodil do Svitav na basket. Fandím Turům.

Hrál jste někdy fotbal? (Petr)

Na učilišti jsme hráli, ať už byla zima nebo ne. Neměli jsme tělocvičnu. Vždycky jsem byl v brance. Vždycky tedy ne.

Co byste ještě o sobě našim čtenářům řekl?

Pocházím ze Svitav. Tady jsem se narodil a žiju zde. Bydlím sám. S dopomocí mi pomáhá sestra. Partnerku mám. Žije v Brně. Mrzí mě, že teď jak je korona, tak za ní nemůžu. Na dušičky se bohužel nesetkáme.

Slyšel jsem, že rád cestujete.

Já spíš cestuju tak akorát v duchu (smích). Nejdále jsem byl v Itálii a dvakrát v Bulharsku. Samozřejmě nevynechám české luhy a háje – Krkonoše, Jeseníky, Dolní Lipová a naposledy jsem byl v Ostrožské Nové Vsi. Mým velkým snem je cesta do Afriky.

Na závěr potěšme naše čtenářky. Jaká by podle Vás měla být žena?

Nemusí být ani tak krásná. Na tom nezáleží. Hlavně aby byla hodná a inteligentní. Důležité je, aby nebyla zlatokopka. Takovou bych nesnesl.

Karle, děkujeme za rozhovor a přejeme Vám mnoho pracovních a osobních úspěchů jak v životě, tak i u nás na Světlaně.

Deváté P

A photograph of a man and two children playing woodwind instruments in a hallway. The man, wearing a red shirt and black pants, stands in the center, playing a flute. To his left, a young boy in a plaid shirt plays a recorder. To his right, a young girl in a green hoodie plays a clarinet. They are standing in front of a music stand with sheet music. The hallway has orange walls decorated with children's drawings. The floor is tiled. The word "Proměny" is overlaid in large white text across the bottom half of the image.

Proměny

Reportáž z výstavy

text: Dáša, Robert

foto: Dáša

Výtvarné ateliéry Polňačka, které jsou součástí Světlanky – centra denních služeb, Vám opět pomyslně otevřely své dveře a představily tvůrčí pokroky a díla, která vznikla v uplynulém roce.

Z těchto tvůrčích počínů vzešla již devátá výstava, kterou jsme zahájili 2. 3. 2020 vernisáží v prvním patře Fabriky.

Koncept výstavy byl více než dříve zaměřený na individualitu tvůrců

a jejich jedinečné výtvarné cítění a pojetí témat. Těmi tématy byly tentokrát krajina, architektura, svět rostlin a zvířat. Díla vznikla nejčastěji technikou kresby a malby. Díky soustavné práci se mezi všemi, kteří

ateliéry navštěvují, začaly profilovat svébytné osobnosti, které postupně nachází svůj specifický, rozpoznatelný styl.

Součástí výstavy byly také obrazy z textilní dílny, které vznikaly pod vedením Ivy Hubičkové. Právě propojení tvorby výtvarného a tex-

kraje, panu Pavlu Šotolovi, za návštěvu a podporu výstavy, Fabrice Svitavy za prostory, SKS Svitavy za pomoc s instalací, ZUŠ Svitavy za krásné hudební vystoupení a zejména děkujeme všem autorům za jejich neopakovatelná originální díla.

Výstavu jsme z důvodu nouzového stavu, který byl v jejím průběhu vyhlášen, prodloužili do konce května 2020.

tilního ateliéru bylo pro některé autory klíčové. Novinkou letošního ročníku bylo vystavení plastik. Děkujeme radnímu Pardubického

Devade Croměň by pro mne tím
 hezkým dnem byl, sluní se
 a spívali jsme písně ve křídlech
 a oskabi' hráli na kudelni na
 stroje a mě se tam hodně moc
 líbilo ve Tabylce kde měl
 proslov Tamáš Křas bylo
 tam 60. lidí a Teridulka
 Koutilova na klasek končarek
 a panu Karlu Golobovi hodně moc
 slušelo a budu se děsit na 10.
 proměny ve Tabylce a měli
 jsme též toho spoustu velkou a
 hezkou radost a krásně se
 co tase hezkého na malujeme
 a hráli na flétnu a taky
 spívali písně tak hezky a
 krásně slunce jasné

Robert Budmon 5.11.2020

Rybník Rosnička

vzpomíná paní Alenka

přepis a foto: Tomáš

ilustrace: Alenka

Za mého mládí se lidé na Rosničce hodně koupali. Nepamatuji si, že by tam byl někdy zákaz koupání. To až pochopitelně dnes. Sama jsem se nekoupala, protože jsem neuměla ještě plavat. To bylo někdy v roce 1947 – 48. Z naší ulice se tam kdysi utopila dvojčata. Bylo to v zimě. Kolik bylo klukům let, si už nepamatuji. Původní dřevěnou budovu si ještě pamatuji. Měla takovou prosklenou verandu. Blíží k hrázi podél břehů byla dřevěná mola, kde se lidé opalovali nebo měli

možnost vlézt přímo do vody. Schody, ze kterých se dalo jít do vody, tam jsou dodnes. Taneční parket, který vedl směrem do rybníka, už tam dnes nestojí. Vedla na něj z břehu lávka a stál na takových silných dřevěných kůlech. Vzpomínám, že v roce 1955 tam ten parket ještě stál. Můj manžel se švagrem šli totiž toho roku k odvodům. Nevím přesně, jestli to bylo na jaře, nebo v létě. Byli jsme tehdy domluvený, že se po odvozech sejdem na Rosničce a společně si zatancujeme na zábavě. Se sestrou jsme si proto koupily nové šaty. Jenže mládenci přišli z odvodů nadrátkovaný a bylo po tancování. Koukali jsme na ně

jako jojo. Z bývalého hotelu si pamatuji už jen to málo, co po válce zbylo. I ty základy domu, které jsou v lese kousek od chaty Rosničky, tam byly takto už tehdy. Jako děcka jsme tam nahlíželi, ale rodiče nás okřikovali, abychom nikam nespadli. K čemu ten dům sloužil, nevím. Kdo ví, jestli to nebyl bunkr nebo vodárna. Nová chata Rosničky se začala stavět v roce 1972. Předsedou rybářů byl můj manžel. Architektem budovy byl pan Šesták – zástupce ředitele Technolenu. Když se chata slavnostně otevírala, maminka tehdy udělala do velkého hrnce salát a sto řízků. S Lídou Kvapilovou jsme je pak prodávaly.

*Alenka Udržalová
Rybník Rosnička
akryl na plátně*

Současně s tím se prodávala i káva. Na tu pravidelně chodil jeden pán. Káva byla totiž s rumem. A ten pán jich vypil aspoň osm. Pamatuji si, že se jmenoval Žák. V místech, kde se pořádala Porta (dnes festival Rosnička, pozn. redakce), měl svého času stát hotel. Ale z plánů z neznámého důvodu sešlo. Chaty kolem Plechárny se začaly stavět převážně kolem roku 1984. Původně jsme měli pozemky v pronájmu. Ty jsme měli možnost odkoupit až 90. letech minulého století. Než se začaly stavět chaty, byl tento prostor oplocen. Spadal pod katastr Moravský Lačnov. Pozemky před plotem a rybník byly městské.

Valentýnský ples

text: Robert

foto: Lenka

Dne 20. 2. se konal Valentýnský ples ve Fabrice. Bylo tam předtančení a bohatá tombola a bylo tam pěkně veselo. Sám jsem se hned cítil o pár let mladší. Tancoval jsem s kamarádkama ze Světlanky, které znám, a také jsem nechal zahrát všem Lenkám k jejich svátku. Samozřejmě to bylo také pro všechny účastníky Valentýnského plesu. Všem to tam moc slušelo, kapela ABC pěkně hrála a večere byla

výborná. Taky tam byla opět soutěž Miss a Missák, a já jsem měl veselou náladu a byl pyšnej na všechny okolo sebe. Všem nám to moc slušelo a všichni jsme byli takoví šťastní a radostní a už se těšíme na příští rok.

Náš kámoš z Ameriky

Četba na pokračování / díl 2.

překlad: Kaei

Přinášíme druhý a zároveň poslední díl našeho rozhovoru s newyorským muzikantem a umělcem Corey Tutem. Corey nás naposledy navštívil v minulém roce a nutno podotknout, že už teď se těšíme na jeho další návštěvu.

Co nejraději spolu s Geraldem děláte?

Rádi se spolu chodíme dívat na šou a koncerty. Ale já miluju s ním pracovat, třeba když děláme filmy, moje oblíbené je spolu něco vytvářet. Řekl bych, že to mám asi nejraději.

Umíš hrát na flétnu? (Lenka)

Na flétnu? Ne. Jako dítě jsem moc chtěl hrát na flétnu, ale dali mě na housle, což jsem neměl moc rád. Jestli bych si přál, abych pořád hrál na housle? Ne.

Jaké plemeno je kočka Lola? (Ola)

Černo-bílá. Podívejte se na ni (směje se a ukazuje Lolu na kameru). Já nevím. Ona byla zachráněna z ulice. Byla to toulavá kočka na ulici. A jedna žena jí našla. Já věřím, že její plemeno se nazývá *Tuxedo*. Víš co je *Tuxedo*? Nazývají tyhle kočky *Tuxedo cats*, protože to vypadá, jako kdyby nosily oblek, vidíte? Takže ona je *Tuxedo*.

Co Lola ráda jí?

Kočí jídlo. Ona je dost nudná. Občas jsem jí zkoušel krmit lidským jídlem, ale nezajímá ji to. Rozhrabe to a nechá to být. Jen si s tím hraje, tak jí dávám pouze kočičí jídlo. Řekli byste, že bude mít ráda pamlsky, ale ani to ji moc nebere.

Hrajete někdy z Geraldem stolní hry?

Bezpochyby. Hráli jsme UNO. Znáš tuhle karetní hru? Jo? Jo? Jo? Hráli jsme UNO. Já nevím, Ježiši, často hrajem.... Gerald raději než stolní hry hraje víc (fyzické) pohybové hry. Na jeho narozeninách jsme hráli *Duck, duck, Goose*, znáš tuhle hru? Ne? Sedí se dokola a *Duck, duck, duck, duck, goose* se vybírají lidi. Je to spíš hra pro děti (směje se).

Co byl tvůj nejlepší Halloweenový kostým?

No. Mám většinou dost standardní kostýmy. Třeba se se celý všude namaluju na rudo, jakože jsem ďábel... s velkým černým obočím a rohami. To je moje hodně oblíbený. Ale jednou jsem se oblíknul jako Courtney Love. A můj kamarád byl Curt Cobain. To je taky moje oblíbený. S tím svým rozmazaným mejkapem to bylo idiotský a nechutný, ale velká zábava.

Máš rád horské dráhy?

Jestli mám rád horské dráhy? Jo, jo, jo. Hodně! No, když jsme já a Gerald byli na promítání filmu v Atlantě, asi tak dva týdny nazpět, šli jsme do parku s kolem deseti horskými drahami. To bylo úžasný.

Jsi před koncertem nervózní?

Už ani ne. Býval jsem. Ale už nejsem. Myslím, že to proto, že to dělám tak dlouho.

Umíš vařit, plavat a namalovat koně?

Všechno zároveň? (hlasitě se směje)

Ne. Umím vařit, plavat a myslím, že bych dokázal namalovat koně.

Samozřejmě. Ale ne všechno zároveň.

Máš dobré sousedy?

Ano. Jsou moc milí. Jsme dobrými přáteli.

Jaký druh hudby nesnášíš?

Dudy. Jo, to je nejhorší. Asi není žádný druh hudby, kterou bych vyloženě neměl rád, ale skutečně nemusím hudbu s dudami. Omlouvám se, Irové.

Budeš někdy hrát ve filmu?

Ne. Pravděpodobně ne. Nemyslím si, že jsem dobrý herec. Já nevím. Možná že jo. Kdo ví. Kdyby někdo řekl: „Nechceš si zahrát v mém filmu?“ Odpovím: „Ano!“ Ale zatím to nikdo neudělal. Zkusil bych to, ale nevím, jestli bych v tom byl dost dobrý.

Plánuješ někdy vydat akustické album?

Možná. Já nevím. Mám mnoho plánů. A nemám čas je všechny realizovat. Ale jo. Myslím... jako jenom akustické? Jen s mojí kytarou? Tak to pravděpodobně ne. Ale možná na to dojde. Kdo ví?

Tajný výlet

text: Lenka Šimperská

foto: Lenka

V pátek 19. 6. jsme jeli na výlet. Nikdo nám nic neřekl, ale protože nás ten den bylo málo a vlezli jsme se do Fordu, tak nám pracovníci naplánovali tajný výlet, aby to pro nás bylo překvapení. Všichni jsme si nastoupili do auta a jeli jsme pro Monču. Pro ni to bylo extra překvapení, protože ona je zvyklá, že když jede na Světlanku, tak pro ni jezdí Pěťa. A teď jsem už v autě byla já, Olinka

a Sonička a řídil Tomáš a ještě z pracovníků jela Leňa a Zuzka. Monča se hodně divila, ale když se dozvěděla, že jedeme na tajný výlet, tak na ni bylo vidět, jak moc se těší. Zuzka s Leňou nám dávaly hádanku, kam pojedeme. Tom s námi jel směr Moravská Třebová - Olomoucký kraj, a tak nějak jsme dali dohromady, že pojedeme na nějaký zámek nebo hrad. Cesta byla

dobrodružná – trochu přšelo, samé serpentýny, řeky podél cesty byly vzedmuté a Tomovi, jako nadšenému vodákovi, samozřejmě z té krásy málem vypadly oči z důlků. To jsme pak vymetli každou zatáčku, protože nekoukal na cestu, ale na vodu. Najednou jsme v dálce uviděli hrad Bouzov a to byl vlastně cíl naší cesty. Přijeli jsme na parkoviště a Tomáš zaplatil parkovné a potom jsme šli ke hradu. Domluvili jsme si prohlídku a čekali na paní průvodkyni, která nás provedla hradem (Tomáš pořád hledal princeznu, ale nedařilo se mu ji najít.

společně na dobrý oběd. Na zpáteční cestě jsme se stavili do Moravské Třebové, protože jsme potřebovali nakoupit pomůcky do naší kuchyně na Světlance. Rozdělili jsme se na dvě skupinky a já s holkama jsme šly do obchodu a Tom s Mončou a Soňou čekal na náměstí v autě. Byla jim dlouhá chvíle. Tom si všiml kavárny na náměstí, a tak sbalil holky a hurá na kafe. Tam jsme je i my našly. A protože nás přepadla taky mlsná, daly jsme si taky kafe a ještě k tomu zákuseček. Výlet se nám všem moc líbil. Byl to moc pěkný zážitek.

Paní průvodkyně mu prozradila, že musí zajít na věž. Tam ji prý najde. To se Tomášovi ale nelíbilo, protože on má raději vodu, než šplhat někde na věž. Proto ji pak už nehledal). Její výklad o hradu se nám líbil a pak jsme šli

Stalo se...

a dále na přímou pomoc rodinám s dětmi a občanům v nouzi právě ze Svitavska.

Po roce jsme opět vyrazili koledovat Tříkrálovou sbírku. Koledníci často navzdory nepohodlí a nevlídnému počasí obětují svůj volný čas a pomáhají vybrat nádhernou částku. Část vybraných peněz na Svitavsku bude použita na zakoupení mobilního schodolezu a dalších pomůcek pro mobilitu klientů pečovatelské služby

A další veselou akcí v únoru byl masopust. Po vynikající masopustní svačině se započalo bujaré veselí všech masek a skvělý ohlas měla i bohatá tombola. Škoda, že se masopust neslaví častěji v roce.

Na Světlance to žilo i během karantény. Sice se dveře zavřely všem klientům, ale pracovníci začali stříhat a měřit látky a šít roušky. Bylo to tu rázem jako v šicí dílně. Někteří seděli za strojem poprvé, ale výsledky toho snažení obdivovalo celé Svitavsko. Na Světlance bylo sběrné místo a roušky jsme rozdávali všem potřebným.

V průběhu celého léta jsme se chystali na velkou výstavu Proměny v Parlamentu České republiky v Praze. Výstava se měla konat v září letošního roku. Bohužel koronavirová opatření způsobila, že jsme museli výstavu na poslední chvíli zrušit. Nový termín už je na světě.

Když byl Den otevřených dveří v minulém roce, tak nás v našich ateliérech navštívil i místostarosta Svitav pan Čížek. Návštěva se mu moc líbila a poprosil Lukáše Andrleho, zda by mu nenamaloval obraz s tématem fotbalu. Obraz mu byl předán až letošní rok ve fotbalové klubovně před vedením oddílu kopané TJ Svitavy. Pan Čížek byl z obrazu nadšený, teď jen řeší, kam si obraz umístí. (Lukáš A.)

Krajský radní, pan Pavel Šotola, společně s kolegyněmi, navštívil Světlinku a prohlédl si také naši zahradu, ovocný sad i ateliér Polňačka. Nechali jsme mu v sadu na stromě jedno letní jablíčko, a to z vděčnosti za nasazení a skvělou práci, kterou pro neziskovky a sociální oblast dělá. Při posezení na terase jsme pak probírali radosti a starosti naší práce a shodli se na tom, že v sociální oblasti se pracuje krásně.

V září se konala tradiční pouť. Cílem nám bylo Bystré u Poličky. No a co by to bylo za pouť, kdyby se neputovalo pěšky. Samozřejmě bychom to nezvládli všichni, ale měli jsme

zdravé a silné jádro, které se vydalo na tuto pěší pouť. Celý den šlapali cestou necestou, polem i lesem, do kopců i zatáček, až večer doputovali do cíle. Hlavu a bolavé nohy složili na místní faře a druhý den je přijel podpořit celý autobus dalších poutníků. Nesli jsme prosby i díky za všechny klienty, pracovníky, dobrodince a přátele Charity Svitavy a také za naše služby a projekty. A bylo to úžasné. Velké poděkování patří farnosti Bystré za vlídné přijetí i poutovou hostinu.

V létě jsme podnikli několik turistických výšlapů a poznávacích výjezdů. Podařilo se nám navštívit medovou farmu v Koclířově, hrad Bouzov, každoroční Litomyšl, okolí rybníku Rosnička, park Patriotů a letos dokonce i Brno. Každé místo bylo něčím zvláštní a věřte tomu, že si je všechna podrobně pamatujeme.

Máme cestu do sadu!
Zahrada Světlanky získala novou tvář. Zahradou nyní běží vysněná cesta do sadu a my z ní máme obrovskou radost. Ovocný sad krásně prospívá a stromy a keře začínají plodit. Kolem cesty rostou rybízky, angrešty, maliny, ostružiny, borůvky, kamčatské borůvky

a jahůdky. Nyní se pro chutné ovoce do sadu a pro odpočinek ke stromům dostanou i senioři nebo lidé na vozíku, kvůli nimž jsme celý tento projekt dělali.

Se začátkem prosince jsme se všichni těšili na návštěvu sv. Mikuláše. I letos k nám zavítal a byl k nám štědrý. Každému nadělal balíček plný dobrot. A protože jsou restaurace ještě zavřené, tak nám vánoční oběd přislíbila školní jídelna, se kterou máme úžasné vztahy. Moc nám od nich jídlo chutná, a tak se těšíme i na vánoční oběd.

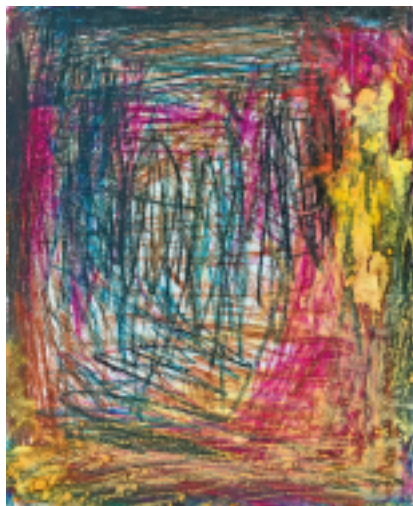
Od podzimu měla naše Charita začít pracovat na projektu „Posílená Charita – Vyfič ze zajetých kolejí!“ Covid – 19 ale překazil a posunul naše plány. Jisté je, že se budeme vzdělávat, pracovat na sobě i dokumentech organizace a služeb, rozšiřovat své obzory a kompetence a posilovat své dovednosti tak, abychom pracovali ještě lépe a dokázali jsme naše uživatele vést k samostatnému a plnohodnotnému způsobu života.

Ateliér Polňačka

Socha Svobody

Petr Lidmila
latex na papíře
70 x 100 cm

Bez názvu

Lukáš Bednář
voskovky, akryl na papíře
29,7 x 42 cm

Krajina

Jitka Novotná
uhel na papíře, 70 x 100 cm

Mandala

Josef Balint
fixy na papíře
72 x 144 cm

Poděkování

Rádi bychom vyjádřili náš dík dárcům, kteří Charitu Svitavy finančně podpořili v období nouzového stavu z důvodu epidemie Covid – 19.

Poděkování patří Výboru dobré vůle — Nadaci Olgy Havlové. Poskytl naší Charitě finanční prostředky na podporu Charitní pečovatelské služby, která

i v době nouzového stavu zůstávala se svými klienty.

Nadace Karel Komárek Family Foundation a Nadace pojišťovny Kooperativa nám poskytly prostředky na provoz naší organizace v době nouzového stavu.

Nadace ČEZ nám poskytla příspěvek, za který jsme mohli zakoupit šicí stroje, žehlicí prkna a materiál k šití roušek pro klienty i pracovníky naší služby, dalších sociálních služeb a veřejnost.

Děkujeme všem.